

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Τα σινάφια

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ, ΤΑ ΙΣΝΑΦΙΑ, ΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΛΛΕΓΙΑ

ΑΕΝΑΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΕΝΑΩΣ ΕΝΗΜΕΡΟΥΜΕΝΕΣ

ΕΞΩΦΥΛΟ Rembrandt- Die Staalmeesters – Οι σύνδικοι υφασματέμποροι
11 Οκτωβρίου 2015

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όσοι υπερασπίζονται τα συμφέροντα των εργαζομένων είναι όπως αυτοί που πολεμάνε για την ειρήνη. Οι ηγέτες του ελληνικού συνδικαλισμού καλούνται εργατοπατέρες, δηλαδή πατέρες της εργατικής τάξης, διότι της γαμήσανε τη μάνα. Δεν έχουν εργαστεί ποτέ. Ομοίως ο υγιής συνδικαλισμός είναι χίμαιρα. Υπήρξε όμως από των αρχαιότατων χρόνων μάλλον ασθενής από τότε.

Μια μάτια στην Ιστορία του δεν θα βλάψει. Τα κλειστά επαγγέλματα είναι σήμερα στο στόχαστρο αλλά κάποτε ήταν ο κανόνας άγραφος και μη.

ΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Εργατοπατέρας

Υποτιμητική προσωνυμία του Συνδικαλιστή. (βλ.λ.)

εσνάφι

Σημασία

Συντεχνία.

Μέλη στα εσνάφια ήταν, όπως και στα βυζαντινά χρόνια, μονάχα οι αποκαταστημένοι μαστόροι που κατοικούσαν μόνιμα σε μια πόλη. Όλοι είχαν τα εργαστήριά τους που συγχρόνως ήταν και εμπορικά καταστήματα.

Από το Τουρκικό esnaf = συντεχνία κατά τινος αντιδάνειο από το ελληνικό συνάφεια.

Κολλέγιο

Κυρλ. Συνδεσμος από το con μετα, με, μαζί και lego συνδέω αρμολογώ.

Από το Λατινικό collegium > κολλήγας, κολλεγιά,

Ψοφησε το βόδι μας, παει η κολλεγιά μας.

Ρουφέτι

Συνωνυμο του εσνάφι.

Συνάφι

Από το Τουρκικό esnaf = συντεχνία isnw αντιδανειο από το ελληνικο συνάφεια.

Διορθωση προς την αρχικη ριζα συνάφεια. Αυτοι που ασκουν συναφές επαγγελμα.

Συνδικαλισμός

η οργάνωση των εργαζομένων σε [σωματεία \(συνδικάτα\)](#) με σκοπό τη βελτίωση των αμοιβών τους, των συνθηκών εργασίας και ασφάλισης καθώς και το σύνολο των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την οργάνωση αυτή.

Συνδικαλιστής.

Ανορθογραφία του συνδικα-ληστής. Οι συνδικα-ληοτές αποτελούν τη σύγχρονη εκδοχή των Κλεφτών και Αρματωλών. Πότε αντιπολιτεύονται το γκουβέρνο (κλέφτες) και πότε τα βρίσκουν μαζί του και αμείβονται (βουλευτές, διοικητές). Με μια διαφορά: η ιδιότητα του κλέφτη

δεν χάνεται από το συνδικαλιστή, ακόμα κι αν γίνει αρματωλός. Άλλες εποχές, άλλα ...καπάκια.¹⁹⁴

Ο ορισμος αφορά τους επι κεφαλής των συνδικατων . Τα απλα μελη, όταν δεν λεγονται «κοροϊδα», λεγονται «συνδικαλιζόμενοι»

Συνδικάτο

1.σωματείο εργαζομένων, με σχέση εξαρτημένης εργασίας, που έχει σκοπό την προστασία των επαγγελματικών τους συμφερόντων, όπως π.χ. βελτίωση αμοιβής, όρων εργασίας κτλ.: *Εργατικά συνδικάτα. Το συνδικάτο εργατών Τύπου. Το συνδικάτο των ανθρακωρύχων. Μέλος / διοίκηση / πρόεδρος του συνδικάτου. Ένωση εργατοϋπαλληλικών συνδικάτων κατά πόλεις / κατά επαγγέλματα, εργατικό κέντρο / ομοσπονδία. Πρωτοβάθμιο συνδικά-*

Τα σινάφια

το . Δευτεροβάθμιο συνδικάτο , ομοσπονδία ή εργατικό κέντρο. Τριτοβάθμιο συνδικάτο, Γενική Συνομοσπονδία Εργατών.

2. ως χαρακτηρισμός ομάδας ατόμων που συνεργάζονται με στόχο την εξυπηρέτηση κοινών και συνήθ. παράνομων συμφερόντων: *συνδικάτο του εγκλήματος*, για να δηλώσουμε το οργανωμένο έγκλημα.

Παλαιότερα είχαμε ένα όλο κι όλο και το παλεύαμε, αν και φαινόταν για δυο: **ΕΟΚ και ΝΑΤΟ-το ίδιο συνδικάτο**. Την ώρα που δίναμε τη μάχη, μάς την έπεσαν από πίσω τα αντάρτικα συνδικάτα ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΑΤΑ, ΙΚΑ, ΟΑΠ, ΟΣΓ, ΟΑ, ΥΠΑ, ΟΛΜΕ και λοιπά και μας λιάνισαν. Σύνθημα: **Το καλό το συνδικάτο έχει συνδικαλιστή χορτάτο.**¹⁹⁴

Σύστημα

Βυζαντινή ονομασία της συντεχνίας. Ο πρόεδρος του Βυζαντινού συστήματος ονομάζονταν **προϊστάμενος** ή **προστάτης**.

Ο προστάτης είναι ενοχλητικός για τους άνδρες μιας ηλικίας και για τις γυναίκες του αρχαιότερου επαγγέλματος.

Σήμερα οι προστάτες καλούνται επι το τουρκικότερον **νταβατζήδες** ασκούντες το **νταβατζηλίκι**. Η τιμητική θέση του Βυζαντιού κατήντησε εξευτελιστική, αλλά με καλές αποδοχές και κακό έως φρικτό ωράριο. Βλ. Δημ.

[η εν πολλαίς αμαρτίαις ...](#)

Συντεχνίες

Σημασία:

Επαγγελματικά συνδικάτα. Αντίστοιχα προς τα ρωμαϊκά **κολλέγια** collegia < πληθ του collegium.

Η συμμετοχή στις συντεχνίες δεν ήταν υποχρεωτική όπως ήταν στα Ρωμαϊκά κολλέγια. Tres faciunt collegium. Τρεις ποιουσιν σωματειον.

Ιδιοτυπες συντεχνίες του μεσαιώνα ήταν οι συντεχνίες των **ελευθερων τεκτωνων**. Βλ. επίμετρο.

Οι βυζαντινοί ονόμαζαν τις συντεχνίες [συστήματα](#).

Κάθε συστημα είχε τον προστάτη του (πρόεδρο του συνδικάτου θα τον λέγαμε σήμερα).

Αρχικά οι συντεχνίες, που συσπείρωναν και τον εργοδότη και τον εργαζόμενο (π.χ. η συντεχνία των αρτοποιών είχε και φουρνάρηδες και αρτεργάτες μέσα), δεν άντεξαν στην όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων· χωριστικαν σε επαγγελματικούς συνδέσμους (ενώσεις εργοδοτων, επιμελητηρια) και σε ενώσεις εργαζομενων (συνδικατα).

Εγκυκλοπαιδικά

Παραθέτω ένα κατάλογο των Βυζαντινών συστημάτων

1 Ταβουλάριοι ή ταβελλάριοι ή ταβελλιώνες
συμβολαιογράφοι

Τα σινάφια

2 Αργυροπράται 162.338

3 Τραπεζίται

4 Βεστιοπράται

Από το λατινικό vestis < εσθής =ιμάτια, ρουχα, ενδύματα < εννυμι και πράττω = εμπορευομαι >πραματευτής,πραμάτεια.

5 Πρανδιοπράται

(prandium = γευμα)9468.150 [163]

6 Μεταξοπράται

7 Καταρτάριοι

8 Σηρηκάριοι

9 Οθονοπράται

10 Μυρεψοί

11 Κηρουλάριοι

Κατασκευαστες και εμποροι κερων. Εδωσε και αντιστοιχο επαγγελματικο επωνυμο : Μιχαήλ Δ', ο Κηρουλάριος, χειροτονείται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

12 Σαπωνοπράται

13 Σαλδαμάριοι

Ορθοτερη γραφή Σαλαμαάριοι. Οι αρχαίοι αλμειται αυτοί που κατασκευαζουν τουρσια από το αρχαίο ελληνικό ουσιαστικό αλμη, που δασυνεται¹ > Λατινικό SAL > salgama = τουρσι , παστο, ταριχευμενο λαχανικο, ψαρι ή κρεας^{174.217}

τουρσί το [tursí] [O43](#) : λαχανικό διατηρημένο σε ξίδι ή σε άρμη: Αγγουράκια / ντομάτες / πιπεριές / λάχανο τουρσί. ΦΡ κάνω κτ. / κπ.τουρσί, για κτ. που μου είναι άχρηστο ή για κπ. που δεν ξέρω πώς να του συμπεριφερθώ: Τι μου το δίνεις αυτό! Τουρσί θα το κάνω;

Ετυμολογία: από το Τουρκικό turşu, türşî (από τα περσικά).

Σε μια εποχη που η διατηρηση των τροφιμων είναι προβληματικη οι σαλδαμαριοι ειχαν εξεχοντα ρολο. Το παστο κρεας, η διατηρηση στη σαλαμούρα, τα τουρσια κλπ ηταν οι μονες λυσεις.

14 Λωροτόμοι

15 Μακελάριοι

Κρεωπώλες

Μακελαρικος [εννοείται χορός] ήταν ο χορός που χόρευαν οι βυζαντινοί όταν ετελείτο το μακελαρικόν αγώνισμα στο αμφιθέατρο. Ονομάστηκε έτσι γιατί προσφέρονταν κρέατα στο κοινό. Αναβάθμιση του Άρτος και θεάματα. Τότε οι μακελάρηδες (χασάπηδες) βρίσκονταν στο φόρτε τους. Αυτό δημιούργησε την εντύπωση ότι το σημερινό χασάπικο ήταν ο χορός της συντεχνίας των κρεοπωλών.

Κατά το μακελαρικόν οι χασάπηδες δεν προλάβαιναν ούτε να φτύσουν, όχι να στήσουν χορό.

16 Χοιρέμποροι

¹ Η δασεια στις λατινικες μεταπτωσεις γινεται S αλς sal ή V έστια > Vesta ,

Τα σινάφια

17 Ιχθυοπράται

18 Μάγκιπες

Βλ. επίμετρο.

19 Κάπηλοι

20 Βόθροι

Βλ.λ. [βόρδων](#) στο επίμετρο.

21 Εργολάβοι

Ετυμολογία:

· Συν+τεχνη = Σύνδεσμος ομοτέχνων

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis

Τάξη

Επίμετρον

ΜΑΓΚΙΠΕΣ

Σημασία:

Ἦ ο μάγκιπος^{499.408}. Ο βυζαντινὸς φούρναρης^{315.726 [741]}

μάγκιψ, ἴπος, ὄ, m ā n c e p s, *baker who sells coarse bread, or simply baker.* *Socr.* 609 C. 612 B. *Lyd.* 69, 16. 200, 4. *Eus. Alex.* 444 C. *Cyrril. Scyth.* V. S. 225 C. *Stud.* 1744 C.

μαγκίπειον, μάγκιψ. *pistrinum.* *Chronicon Alexand.* p. 786: ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγκίπεια. *Nicephorus Callisti* 12 22. *quod Ulpianus alicubi dixit coniecit in pistrinum, Graeci vertunt ἐν μαγκιπίῳ παράσχω.* *Vita Ioannis eleemosynarii* c. 21: *et animal portans siligines a mancipio causa prandii ipsius.* hinc μάγκιψ pro pistore. *Glossae iaris:* μάγκιψ ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου. *Ulpian.* in l. 13 § ult. de usufr.: *si stabulum pistrino locaverit.* *Basilica:* οὔτε μάγκιπι τὸ στάβλον. vide *Cuiac.* de divers. temp. praescript. c. 13.

9591.919 [29]

Παράγωγα

μαγκίπιον, ου, τὸ, (manucipium) *bakery* where coarse bread is sold. *Socr.* 5, 18 (titul.). *Vit. Euthym.* 28. *Chron.* 629, 2. *Theoph.* 363, 4. *Ptoch.* 1, 176.

Ἄν ἡμουν παραζυμωτῆς, ἢ δουλευτῆς μαγκίπου,
175 Προφούρνια νὰ χόρτενα, καὶ νὰ καλοπαθούμην.
Καὶ γὰρ διέβαινα προχθὲς πλησίον μαγκιπίου·
Καὶ βλέπω τὴν μαγκίπησαν ἔσωθεν ἰσαμένην,
Καὶ τίς χερσὶ κατέχουσαν ἄσπρον σεμιδαλάτον,
Ἀπόξυσμαν τριπτούτζικον, καὶ ἐρουκάνιζέ το.

Πτωχοπροδρομικα - 9187.7 [73]

Τα σινάφια

μάγκιψ-πος (λατ.) κ. **μάγκιπος** μγν. κ. μσν., θηλ. **μαγκίπισσα** αρτοποιός, κατασκευαστής κ. πωλητής χονδροειδούς λαϊκού άρτου, αρτοπώλης, φούρναρης, ψωμάς· Ίω.Λυδ.Ρωμ.3,7 «μάγκιπες· δημώδους άρτου δημιουργοί» : Εύσ.΄Αλ.4440, Κύριλλ. Σκυθ. έν Βίω Σάβ.225C, -Διγεν.΄Ακρ.4186 **όμοίως και οί μάγκιπες έκόμιζον τούς άρτους** || μσν. τó θηλ. **μαγκίπισσα** (ή) αρτοπώλης, φουρνάρισσα: Πρόδρ.Ι,177 και βλέπω τήν **μαγκίπισσαν** έσωθεν Ισταμένην και ταίς χερσί **κατέχουσαν άσπρον σεμιδαλάτον**, αύτ.182· || έκκλ. **μάγκιπος** [ό] ό μοναχός ό παρασκευάζων τόν άρτον τής μονής.

300 Δημ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ - ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Συνώνυμα

Στο Βυζάντιο ο μάγκιψ ή μάγκηψ^{499.408} λέγονταν και φουρνιτάριος^{163.19} Σήμερα λέγεται ο φούρναρης ή φουρνάρης (< φουρνάρις < φουρνάριος) ή ψωμάς ή αρτοποιός ή αρτοπώλης. Το μαγκικείο ή μαγκίπιο ή μαγκιπιό λέγεται φουρνάρικο ή αρτοκοπέιον^{499.115} ή αρτοποιείο η απλώς φούρνος. Αντ' αυτού λέμε και το όνομα του επαγγελματία. ΦΡ. Πήγαινε στο φούρναρη και πάρε ένα καρβέλι άσπρο. Και εννοούμε πήγαινε στο φουρνάρικο. (το ίδιο έχουμε από το χασάπικο-χασάπη, μπακάλικο-μπακάλη κοκ.)

Εγκυκλοπαιδικά

Φαίνεται ότι στο βυζάντιο γίνονταν μειοδοτικός διαγωνισμός για την παρασκευή των Δημοσίων άρτων.

Ετυμολογία

Ο Ε. Σοφοκλής στο Βυζαντινό Λεξικό του ετυμολογεί το μάγκιψ από το λατινικό **mancers** και το μαγκίπιο από το ανύπαρκτο **manucipium** . Το mancers όμως σημαίνει κάτι άλλο:

Mancer-s -ipis, αρσ.

manus+CAP-, ο κήτωρ , τελικός πλειοδότης* πλειστηριασμού : mancens fit Chrysogonus.— Αγοραστής δι ανατάσεως της χειρός : pecuniam mancibus dedi.—Δημοσιος εργολαβος, Γεώμορος : mancipes a civitatibus pecuniam exegerunt: nullius rei, N.— Εργολήπτης : si res abiret ab eo mancipe, Εργολάβος οικοδομών.

C. T. Lewis, & Charles Short- A Latin Dictionary.

Ίσως να προέρχεται από το [μάσσω](#) όπως και ο μάγειρος..

Τα σινάφια

Εικόνες

Εικόνα 1 Μάγειρος

Εικόνα 2 Μεσαιωνικός μάγειρος

Φράσεις

Σαράντα χρόνια φούρναρης δηλ. Άνθρωπος που χρημάτισε φούρναρης επί 40 έτη δηλαδή πεπειραμένος.

Παροιμίες

Ο σκύλος για να ρίξει τη σκύλα της τάξει καρβέλια και αφού την καταφέρει της λέει : «μήγαρις είμαι φούρναρης;»

Αναφορές

**Νὰ πάης εις τὸν κερουλλᾶν νὰ κάμης τρεῖς λαμπάαις,
νὰ πάης εις τὸν μάγκιπαν μίαν λουτουρκὰν νὰ κάμης,**

Εκατό λόια - Δημοτικό Κύπρου 9453.79

Μέσα στις δοκιμασίες που η νέα θέλει να υποβάλλει τον εραστή της είναι και το ψήσιμο πρόσφορου (λειτουργιά ή λουτουρκά) και η επίσκεψη στον κηρουλάριον (κηροποιόν) .

μάσσω

Σημασία:

Ζυμώνω: πιέζω αλεύρι με νερό για να κάνω ζύμη (ζυμάρι), για ψωμί, γλυκά, ζυμαρικά

Ετυμολογία:

Αρχ. Ελληνικό ρήμα μάσσω > μακτός=ζυμωτός , μάκτης=ζυμωτής , μάκτρα= πινακωτή, σκάφη ζυμώματος

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά **impastare**

Τα σινάφια

Αγγλικά **kneading**

Γαλλικά **petrir**

Εικόνες

Παράγωγα

μασάομαι, μασώμαι, μασώ

μάσα

το φαγητό, συνήθως μάλιστα το πολύ φαγητό

Από το αρχαίο ουσιαστικό μάζα Από το αρχαίο ελληνικό ρημα **μασάομαι** μσν **μασῶ** δημ. **μασάω** ή από το **μάσσω** = ζυμώνω ή πολτοποιώ ^{LSJ}

Φράσεις

*ΦΡ:εγω δεν τα **μασάω** κάτι τέτοια!*

Δεν τα δέχομαι, δεν μπορώ να το καταπιώ, αντιλαμβάνομαι ότι είναι ψευδη, ανυπόστατες δικαιολογίες, δεν πείθομαι, αμφισβητώ.

Πβλ. σήμερα για κάποιον που αποδέχεται κάποιο ψέμα που του σερβίρουμε λέμε "το έφαγε!" δηλ. φάνηκε εύπιστος.

*ἀναμνησθήτω πῶς μὲν ἠδὲ **μᾶζα** καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν,*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ -1.2.11.13

*Πεινῶντι ἀνδρὶ **μάζα** τιμιωτέρα χρυσοῦ τε καὶ κάλεφαντος**

ΑΘΗΝΑΙΟΥ -ΔΕΙΠΝΟΣΙΦΙΣΤΑΙ ΒΙΒ.6 - (3ος αι μ.Χ)

Για τον άνδρα που πεινάει η μάσα είναι πολυτιμότερη από το χρυσάφι και το φίλντισι.

Το λατινικό maza επεξηγείται στο Dictionnaire Gaffiot latin-français (1934) ως sorte de râteau είδος πολτού (πουρέ).

Ο Andrea Schoto στα σχόλια του στον Ζηνόβιο επεξηγεί το μάζα ως maza pane deteriore utebatur servi ac rustici δηλ. ψωμί κατώτερης ποιότητας που χρησιμοποιούν οι δούλοι και οι αγρότες.

Τα σινάφια

Οι Λατίνοι θα το ανορθογραφούσαν και ως masa (με ένα s που προφέρεται, μεταξύ φωνήεντων ως ζ, στα ύστερα Λατινικά) . Οι Έλληνες φραγκοχιώτες το έκαναν "μάσα".

Μασώ έχει την σημασία σπαταλώ την περιουσία τρίτων. Πβλ. λαϊκό τραγούδι

*Όσα είχα και δεν είχα μου τα **μάσησες**
Και μπατίρη στο φινάλε μ'απαρατησες.*

-
- Δες και Καβάφη
«Εγώ δε ες ιερόν παρελθών
πολλώ αν ήδιον εν αυτώ μικρώ
όντι άγαλμα **ελέφαντός τε και χρυσού**
ίδοιμι ή εν μεγάλω κεραμεούν τε και φαύλον».-
Φιλοστράτου "Τα ες τον Τυανέα Απλώνιον"

ΣΣ Το "ελέφαντος" κατά συνεκδοχή είναι το ελεφαντοδόντο ή φίλντισι fildişi

fil (n.)ελέφαντας, αξιωματικός
diş (n.)δόντι, δόντι γριναζιού, οδούς, χαυλιόδοντα, μακρύ και μυτερό δόντι, κτ. που έχει το σχήμα ή τη λειτουργία δοντιού
Το δόντι είναι το μέσον ο ενδιαμέσος, αυτός που εξυπηρετεί σε διορισμούς, μεταθέσεις, ρουσφέτια. Μήπως το μεταφράσαμε από το δόντι = αξιωματικός;

Παράγωγα

μαζεύω

Από το μάζα το μαζεύω = συγκεντρώνω, συλλέγω. Και μάζωξη, μαζικός, μαζέματα, ανεμομαζώματα, μαζεμένος = συνεσταλμένος
Φράση: Πρέπει πρώτα να τα μάσωμεν. Όταν τα μάσωμεν θα τα εμβάσομεν. (Ι.Κωλέττης). «... και δεν συμμαζεύεται» οικεία φράση αντί του «και λοιπά», κλπ

αντίθετο : αμάσητος. ΦΡ: Κατεβάζει κάτι κοψίδια αμάσητα.. Χωρίς να τα μασήσει

Μαστίχα

Από το λατινικο masticare (Απουλίας)= μασάω. Συγγ. με το ελληνικό μασταξ.

μάστιξ

μάστιξ, -ίγος, ή (από την ίδια ρίζα όπως το ι-μάς, μάσθλης)- Ι. μαστίγιο, καμτσίκι, σε Όμηρ., Ηρόδ. κ.λπ.· ἵππου μάστιξ, καμτσίκι, σε Ηρόδ.· ὑπὸ μαστίγων βαινείν, προχωρῶ κάτω από τη σκιά του μαστιγίου, λέγεται για στρατιώτες που ενώ προχωρούν τους μαστιγώνουν, στον ίδ.· ομοίως, τοξεύειν ὑπὸ μαστίγα, σε Ξεν. ΙΙ. μεταφ., σημάδι από μαστίγιο, πληγή, σε Ομήρ. Ιλ., Αισχύλ.· διπλή μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ, δηλ. φωτιά και σπαθί, σε Αισχύλ.· μάστιξ θεοῦ, λέγεται για αρρώστια, σε Κ.Δ. ²⁶⁵αλλά και ως παρωνυμιο του Αττίλα

Τα σινάφια

μάκτρα

σκαφη ζυμωματος από εδώ το μακτόν =το ζυμαρι, χαμούρι.

μαστίζομαι

Υποφέρω, βασανίζομαι μεταφορικώς από το μάστιξ
ΦΡ Η περιοχή μαστίζεται από την ελονοσία

μασσάζ

Από το Γαλ. massage = τριβή, μάλαξη για ζύμωμα > αγγλ. massage > mas-
sage parlor από το 1894 ευφημισμός αντί του "πορνείο".

Χαμουρεύω

Μαλάσσω τις ερωτογενείς περιοχές γυναίκας (από το τουρκ. hamur = ζυ-
μάρι). Η γυναίκα που χαμουρεύεται χαρακτηρίζεται ως **χαμούρα**. Λεξι-
υβριστική.

Πιθανον ομως και από το επισης τουρκικο camur = λάσπη, βρωμιά. Πβλ.
βρωμοθήλυκο, βρωμογυναίκα.

Δες περισσότερα στη δημοσίευση μου "[χαμούρα και χάμουρα](#)"

Camur

a, um, recurvé, tourné en dedans: camura cornua VIRG.

G. 3, 55, γυριστά κέρατα, cornes recurvées en
dedans; camuri arcus PRUD. Peri.

12, 53, νοῦτες | Le nomin. sing.

camur dans ISID. 12, 1, 35.

Dictionnaire Gaffiot latin-français (1934) p. 251

CAMURIS. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : "Camuribus, brevibus cornibus."
Vide Camyrus. Placid. ap. Maium Classic. Auctor. vol. 6. pag. 556 :

Camiris, introrsus respicientibus curva, unde camiris cornibus ; contraria
patula dicuntur Camiris cornua flexibus rotunda.

Hæc ex Servio. Vide Forcellinum.

Τα ηνία, γκέμια καλούνται **χάμουρα**.

Ομόηχα

Μασάτι

Χειροκίνητο ακονιστήρι μαχαιριών του χασάπη. Το εργαλείο που χρησιμο-
ποιούν για ακόνισμα οι τσαγκάρηδες και οι κρεοπώλες. Το όνομά του
προέρχεται από τουρκικό masad ^{145.230}

Τα σινάφια

Παροιμίες

Το γουρούνι το κράζουν στο μακτό και εκείνο παγαίνει στο σκατό^{1022.295 §971}

Συγγενικά

μάζα > λατ. massa

Φράσεις

Κάτι τέτοια τα μασάω. Δεν είναι δύσκολα για εμένα. Για κάποιον δύσκολο ή περίεργο χαρακτήρα λέμε «**αυτός δεν τρώγεται**»

Ανθρωπος του συναφιου μας: ομοτεχνος μας και κατ'επεκτασιν «δικος μας ανθρωπος» bisim esnafdan adam

ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο

ΒΟΡΔΩΝ

Σημασία:

- μουλάρι

Εγκυκλοπαιδικά

Ο επιστάτης των βόρδων. Κακώς αναφέρεται ως επιστάτης των βόθρων². Επιστάτης καλείται ο επικεφαλής της συντεχνίας, σιναφιού, καλείται και **προστάτης**. Ο επιστάτης των βόρδων ήταν ο αρχηγός της συντεχνίας των αλογοπρατών (εμπόρων υποζυγίων). Έδρευε στο φόρο του Αμαστριανού και επιστατούσε στις αγοραπωλησίες των υποζυγίων.

Ετυμολογία:

Από το λατινικό **burdonem**

Burdo ένα μουλάρι από πατέρα άλογο και μητέρα γαϊδούρα

Από το εβραϊκό **περντ** όμοιο με το **μπούρντο**

Bezman.

Γερμανικό **burden** μεταφέρω **φόρτωμα** (πβλ. Αγγλ. **Burden**).

Θεωρείται “*vox cadentis Latinitatis*” λέξη της υστέρου Λατινικής.

Άλλα παράγωγα

Πέρδομαι (πβλ .παροιμία: ο που ακλουθάει γάιδαρο ακούει και τις πορδές του)

Γομάρι: άλλη λέξη για το μουλάρι. Από το γέμω =πληρώ, γεμίζω. Το ζώο παίρνει το όνομα από το κύριο υλικό απασχόλησής του: το **φόρτωμα**. Όμως

² βόθρος, ό, κάθε τρύπα ή λάκκος σκαμμένος στο έδαφος, Λατ. ruteus, σε Όμηρ.· μια φυσική σκάφη για το πλύσιμο των ρούχων, σε Όμήρ. Οδ.· μια τρύπα, όπως αυτή που σχηματίζεται στο χιόνι από την τήξη του μέσω της φωτιάς, σε Ξεν. (πιθ. από την ίδια ρίζα όπως το βαθύς· πρβλ. επίσης Λατ. fod-io).

Τα σινάφια

η ίδια ονομασία δίνεται και στο γάιδαρο . Πβλ. Κ. Βάρναλη η μπαλάντα του Κυρ-Μέντιου: Είκοσι χρονώ γομάρι σήκωσα όλο το νταμάρι.

Το **γομάρι** σημαίνει φορτίον και είναι υποκοριστικό του **γόμος** όπως το **φορτίον** είναι υποκοριστικό του **φόρτος**.

Μπούρδα: ανοησία, αερολογία, έπεα πτερόεντα, αέρας κοπανιστός, λόγιοι άνευ αξίας ως οι πορδές (αέρια> αερολογία) του γαιδάρου. Λέξεις χαρακτηρισμού των εκάστοτε προγραμματικών δηλώσεων.

Μπούρδα σημαίνει όμως και σάκο ειδικό για την μεταφορά δομικών απορριμμάτων που συνήθως λέμε μπάζα (βλ. εικόνα 1) που προφανώς στο παρελθόν θα ήταν μικρότερος και θα φορτώνονταν σε μουλάρια. Πβλ. Το γομαρι = ο γομος, το φόρτωμα έδωσε το όνομα στο ζώο (γομάρι = μουλάρι). Εδώ το μουλάρι έδωσε το όνομα στο φόρτωμα. Η ποσότητα του φορτίου παίρνει και το όνομα από το φέρον μεταγωγό μέσον. Ένα κάρο λεφτά, ένα καράβι αλάτι κλπ.

Εικόνες

Εικόνα 1 - Μπούρδες

Αναφορές

39

Τζιαι κάμε νεκρανάσταση όσον πεντ' έξη μέρες,
να φέρουν τζι' εις την χάρην μας πολλήν τζερίν τζιαι λάϊν
τζιαι με τ' αμάξια το τζερίν τζιαι με τ' ασσιά το λάϊν
τζιαι με τα **βορτονόμουλα** να φέρουν το λουβάριν.

[Το τραούιν της Παναΐας](#)

και κάμε νεκρανάσταση περίπου πέντε έξη μέρες,
να φέρουν και στην χάρη μας πολύ κερι και λάδι
και με τ' αμάξια το κερι και με τ' ασκιά το λάδι
Και με τα βορδο-μούλαρα να φέρουν το χρήμα (το λογάρι).

Απο το βόρδων+μούλα όπως κατσοκομούλαρα, αιγοπρόβατα και τα όμοια.

Βουρδουνάρης

Η λέξη *βουρδουνάρης* ή *βορδονάρης* σημαίνει τον ημιονηγό, τον μουλαρά. Από το μεσαιωνικό *βουρδωνάριος*, που είναι δάνειο από το λατινικό *burdonarius* (*burdo* το μουλάρι), κυρίως στο Άγιο Όρος χρησιμοποιείται, καθώς και στην Κρήτη. Στα παλιά λεξικά θα τη βρείτε *βορδωνάρης*, αλλά ελάχιστοι ακολουθούν σήμερα αυτή τη γραφή.

Ένα από τα εξήντα διακονήματα των μοναχών στο Άγιο Όρος είναι και ο *βουρδουνάρης*, ο μοναχός που συνοδεύει πεζός τα φορτωμένα μουλάρια. Κανονικά, δεν είναι υπεύθυνος για τον στάβλο και τις ζωοτροφές, αυτή είναι αρμοδιότητα άλλου μοναχού, του *χατλάρη*. Βέβαια, με την τεχνική πρόοδο ο *βουρδουνάρης* έχει σε πολλές μονές μετατραπεί σε οδηγό αυτοκινήτου.

Στην Κρήτη ο *βορδονάρης* είναι ο αγωγιάτης («όπου γάιδαρος κι εγώ *βορδονάρης*») και οπραματευτής, όπως στο *Μοιρολόι του Γιάννη* (το έχει δισκογραφήσει ο Λουδοβίκος των Ανωγείων) όπου η χήρα λέει «δεν ήρθε ο *βορδονάρης* μου Χριστέ μου».

2050.53

Ο βόρδων των Κυπρίων

Βόρδος ἢ θόρτος· ὁ ἄρσην ἡμίονος· ὁ θόρδος μου ἔμαθε καλὰ τὸ πορτάντο. — τοῦ θόρτου θάρ' του κριχάριν χώρκα του, νὰ μὲν κατακόβκουνται. Παρὰ δὲ τοῖς Βυζαντινοῖς λέγεται· θόρδων· ὁ ὄνος Ἄετ. 12. 42. β'. μεταφρ. ὁ ἀπαίδευτος· ἐν' ἑνας θόρτος. Παρὰ δὲ τοῖς ἀρχ. ὄρεὺς οὗτος ἐκαλεῖτο, ἢ οὐρεὺς παρ' Ἰωσιν, ὅπου διεσώθη τὸ δίγαμμα· καὶ κύνια καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς Ἡσιόδ. Ἔργ. 794. ὄρεύς· ἡμίονος ἄρσην (Ἡσυχ.).

Παράγωγα

Βορτονάρης· βορδονάριος Βυζαντ. ἵπποκόμος. ἴδε θόρδος.

Βορτοναρκόν· ἡ μάνδρα τῶν θόρδων· βορτοναρκὸν ἔγεινε τὸ σπῆτίν μας σήμερα.

Βορτονίζω· γίνομαι ὡς θόρδος· ἄλλοι σπέρνουν καὶ θερίζουν καὶ ἄλλοι τρῶν καὶ βορτονίζουν (Παρσιμ.).

Βορτονόμουλον (τό)· ἡμίονος μύλου· καὶ μὲ τὸ βορτονόμουλον νὰ φέρνης τὸ λιθάνιν Ἄσμ. 25. 153.

Βορτονόμυλος· ὁ μῦλος ὁ γυριζόμενος δι' ἡμιόνων.

9453.256 [316]

9313.256 [74]33

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Από την ίδια ρίζα (**Burdo**) προέρχεται το ισπανικό **burro** γάιδαρος ενώ το ομόηχο ιταλικό **burro** σημαίνει βούτυρο. Το βούτυρο στα ισπανικά λέγεται **manteca** και **μαντέκα** είναι το λίπος που πασάλειβαν το μουστάκι τους οι προ ημων.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Στην αρχαία ελληνική γραμματεία υπάρχουν περίπου 150 λέξεις που καταλήγουν σε -πώλης. Καταγράφω μερικές με την συχνότητα εμφάνισης τους αλλαντοπώλης (12) ,βιβλιοπώλης (6) , ιχθυοπώλης (57), λαφυροπώλης (11) μυροπώλης (32), σιτοπώλης (6), ταριχοπώλης (29) κα.

Όμοια συναντάμε 369 λέξεις που λήγουν σε -ποιός (όχι αναγκαστικά δηλωτικές επαγγελμάτων πχ. ειδοποιός, αγαθοποιός, ταραχοποιός) . Επαγγελματικές όμως συναντούμε τις αγαματοποιός (35), αδριαντοποιός (64), αρτοποιός (22) κα.

Φυσικά οι λέξεις δηλώνουν επαγγελματικές κατηγορίες και όχι επαγγελματικές ενώσεις.

Η λέξη συνδικάτον δεν απαντά παρ'ολο ότι υπήρχαν οι σύνδικοι (με άλλη όμως σημασία).

σύνδικος, ό, ή (από το ουσιαστικό **δίκη**) είναι

, **I. 1.** αυτός που βοηθάει κάποιον στο δικαστήριο, δικηγόρος, συνήγορος, Λατ. *patronus*, σε Αισχύλ., Δημ.

2. στην Αθήνα, *σύνδικοι* ήταν οι **συνήγοροι** του δημοσίου και διορίζονταν για να αντιπροσωπεύουν την πόλη και να υπερασπίζονται τα συμφέροντά της, σε Δημ.

3. μετά την περίοδο των Τριάκοντα Τυράννων, *σύνδικοι* ήταν **δικαστές** που εξέδιδαν αποφάσεις σε περιπτώσεις φιλονικιών με αφορμή τις δημεύσεις περιουσιών, σε Λυσία.

II. αυτός που ανήκει σε κάποιον από κοινού με, *σύνδικος Απόλλωνος και Μοισᾶν κτέανον*, το κοινό τους απόκτημα, σε Πίνδ.· επίρρ. *συνδίκως*, με κοινή απόφαση, από κοινού.

Παράγωγα

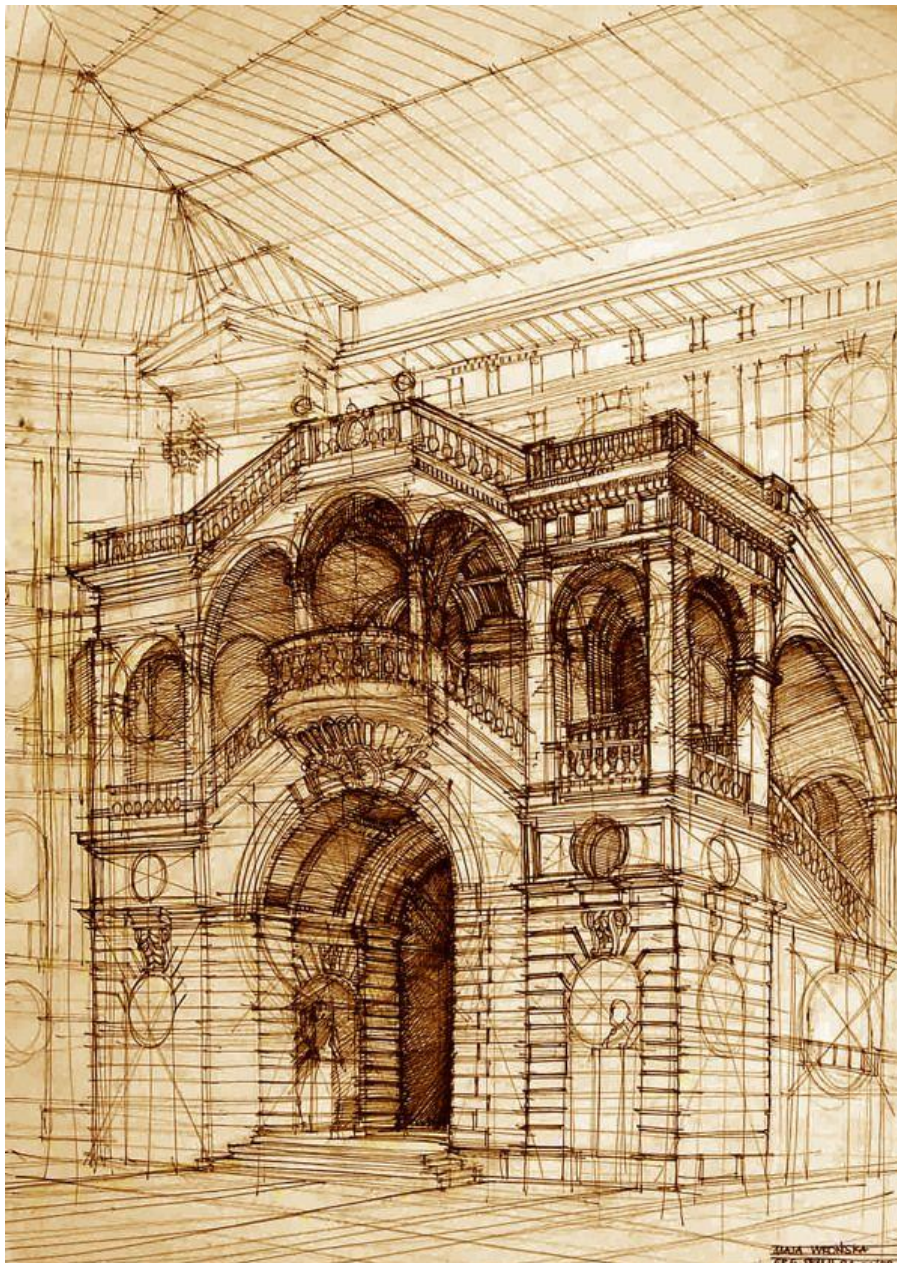
συνδικέω, μέλ. -ήσω, **1.** ενεργώ ως σύνδικος, συνήγορος ή δικηγόρος κάποιου, σε Αισχύλ., Ξεν. κ.λπ.· *συνδικέω τινί*, σε Πλάτ.· *Ζεύς σοι τότε συνδικήσεις*, ο Δίας θα συνηγορήσει υπέρ σου ως προς αυτό, σε Ευρ. **2.** είμαι ένας από τους δημοσίους συνηγόρους, σε Δημ.

Οι τέτοιοι σύνδικοι δεν ίδρυσαν συνδικάτο διότι δεν ασκούσαν επάγγελμα και δεν είχαν κοινά συμφέροντα για να τα υπερασπιστούν.

Ο συνδικαλισμός προϋποθέτει μισθωτή εργασία και εργοδότες και εργαζόμενους που να βρίσκονται αντιμέτωποι. Η αρχαία κοινωνία είχε μικροεπαγγελματίες αυτοαπασχολούμενους και δούλους για τις χειρωνακτικές εργασίες. Οι δούλοι δεν είχαν κανένα δικαίωμα και πολύ περισσότερο το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι.

Εντύπωση μπορεί να δημιουργήσει ο λόγος του Λυσία «κατά Σιτοπωλών» που διδάσκονταν και στα Γυμνάσια. Φαίνεται όμως πως στρέφεται κατά των σιτοπωλών ως άτομα που δεν είχαν καμία συλλογική ευθύνη ούτε συλλογική εκπροσώπηση.

ΤΕΚΤΟΝΕΣ

Η συγγένεια των τεκτονικών συντεχνιών και των μασονικών μύθων και συμβόλων προκάλεσε την ευρέως διαδεδομένη άποψη ότι αυτές οι δύο κοινωνίες ήταν κοντά η μία στην άλλη, δηλαδή ίδιες.

Όμως, θα ήταν μεγάλο λάθος να θεωρήσουμε τη συντεχνία (το συνδικάτο των μαστόρων) με την πρακτική και συγκεκριμένη πτυχή του ελευθεροτεκτονισμού (μασονία), ο οποίος είναι μάλλον διανοητικός και πνευματικός. Από τη μία πλευρά, η συντεχνία είναι πολύ παλαιότερη και φτάνει πίσω στον Μεσαίωνα, ενώ οι πρώτες μασονικές ιδέες γεννιούνται τον 18ο αιώνα. Οι τέκτονες³ συγκροτούσαν κυρίως ενώσεις από το μεσαίωνα, και ήταν εξειδικευμένοι τεχνίτες, αρχιτέκτονες, ενώ ο μασονισμός εκπροσωπεί άτομα όλων των επαγγελμάτων. Όσο για τα τεχνικά εργαλεία: ο κανόνας και ο

³ Χρησιμοποιώ τον ορο τεκτονες για να δηλώσω τους τεχνίτες οικοδομών και τον ορο μασόνοι για τους ελευθεροτεκτονες γιατί δεν είναι όλοι οι τέκτονες ίδιοι.

Τα σινάφια

διαβήτη απέκτησαν συμβολική σημασία για τους μασόνους.. Για αυτούς παραπέμπω στη σχετική Βιβλιογραφία.

Τα συνδικάτα των ελευθέρων τεκτόνων δημιουργήθηκαν από την ανάγκη μετακίνησης αυτών των τεχνιτών που αναλάμβαναν την κατασκευή μεγάλων οικοδομημάτων. Η μεταφορά των απαραίτητων χρημάτων ήταν ιδιαίτερα επικίνδυνη λόγω της εκτεταμένης ληστοκρατείας. Τα τεκτονικά συνδικάτα εφάρμοζαν ένα σύστημα αναγνώρισης και αλληλοβοηθείας που υιοθέτησαν αργότερα και οι μασόνοι. Έτσι τα μελή του συνδικάτου χρηματοδοτούνταν από το τοπικό παράρτημα (σαν υποκατάστημα τραπέζης).

ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΙ ΜΑΣΤΟΡΟΙ

Παρόμοιο συνδικάτο είχαν ιδρύσει οι Λαγκαδινοί μαστόροι (πετροπελεκητές από τα Λαγκάδια της Γορτυνίας). Βέβαια δεν ήταν γλύπτες.

Συνδικάτο για γλύπτες δεν υπήρχε στο μεσαίωνα ενώ περιέγλυφα, ανδριαντοποιοί, γλύπτες, έβριθαν κατά τους αρχαίους χρόνους άνευ συνδικάτων και αυτοί. Ο πατέρας του Λουκιανού του Σαμοσατέα ήταν ερμογλύφης όπως μας περιγράφει ο ίδιος στο περίφημο «Ενύπνιον» του.

Η γλυπτική αν και έδωσε μοναδικά δείγματα τέχνης κατά την αρχαιότητα, έσβησε κατά από τα σκοτάδια των παπάδων του ένδοξου μας βυζαντινισμού. Εκάς τα είδωλα! Λες και το είδωλο πρέπει να είναι τρισδιάστατο. Το είδωλο δυο διαστάσεων που λατρεύεται, που δημιουργεί ουρές κατοχικού στυλ για προσκύνημα (βλ. Άξιον εστί, Μεγαλόχαρη, κλπ) δεν μετράει ως είδωλο. Οι σεπτοί ιερείς καθημερινώς καταριούνται χριστιανικότερα τους ασεβείς έτσι:

*Άλαλα τα χείλη των ασεβών,
των μη προσκυνούντων, την Εικόνα σου την σεπτήν,
την ιστορηθείσαν, υπό του Αποστόλου,
Λουκά ιερωτάτου, την Οδηγήτριαν.*

Και ούτω οδηγήθηκε στο εκτελεστικό απόσπασμα η γλυπτική στην Ελλάδα με λίγες φωτεινές εξαιρέσεις :

Τον Παύλο Προσαλέντη (ΚΕΡΚΥΡΑ) , το Ερμογυφείον των Α^{φωv} Μαλακατέ , το Γιαννούλη Χαλεπά (ΤΗΝΟΣ) ,και τους Λάζαρο Λαμέρα και τον Μιχάλη Τόμπρο επ' εσχάτων.

Ακμάσαν εκεί που η θρησκευτική καταπίεση ήταν λιγότερη. Η γλυπτική δεν πληρώνεται.

Αντίθετα οι καθολικοί δεν κινήσαν την γλυπτική και έχουμε αριστουργήματα που έχουν γεμίσει τόμους βιβλιογραφίας. Το νεκροταφείο του ΜΙΛΑΝΟΥ είναι μα αξιολογότερη γλυπτοθήκη παρασάγγας ανώτερη του ημετέρου Α Νεκροταφείου όπου επιδεικνύεται η πενία της γλυπτικής και η «κοιμώμενη» του Χαλεπά.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Όπως σωστά λέει το ετυμολογικό λεξικό Μπαμπινιώτη, η λέξη συντεχνία είναι ελληνιστική· βέβαια, μια φορά όλη κι όλη φαίνεται να έχει παραδοθεί, σε επιγραφή μάλλον (γιατί δεν την έχει το TLG αλλά την έχει το Λίντελ Σκοτ), όπου γίνεται λόγος για τη συντεχνία των λινουργών και την άλλη των ηλοκόπων (που φτιάχνουν καρφιά). Σύντεχνος είναι ο ομότεχνος και από εκεί προήλθε η λέξη. Μη φανταστείτε όμως ότι χρησιμοποιόταν συνεχώς όλους αυτούς τους αιώνες η λέξη συντεχνία. Κατά πάσα πιθανότητα έπεσε σε αχρηστία, και την ανάστησαν οι λόγιοι στα τέλη του 19ου αιώνα, όπως καταγράφει ο Κουμανούδης στη Συναγωγή νέων λέξεων, επεξηγώντας την «το τουρκοβαρβαριστί εσνάφιον»· την ίδια εποχή έχουμε και το επίθετο *συντεχνιακός*.

[ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΣ](#)

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Καίτοι τουρκοβάρβαρον το **εσνάφιον** δεν είχε κανένα Τούρκο ως μέλος. Υπήρχε μόνο στις περισσότερες μεγάλες πόλεις ένας Τούρκος, τέκτονας, ο **Μειμάρμπασης**, που περιοριζόταν στο να δίδει τις άδειες για τις οικοδομές και να εισπράττει τους φόρους από τον πρωτομάστορα.

Κατι δηλαδή σαν τους σημερινούς της πολεοδομίας που δια του αναλόγου φακελακίου (μπαξίσι για ρουσφέτι) χαρακτηρίζουν την βίλλα σου αναψυκτήριο.

Το επώνυμο **Μειμαράκης** από εκεί προέρχεται ας ελπίσουμε να μην προωινίζει τίποτε σχετικό .

ΣΥΝΑΦΕΙΑΣ, Ξηλ. πληθ. ὠνόμασε τὶς τὰ συστήματα τῶν τεχνιτῶν τὰ ἄλλως λεγόμενα τουρκοχυδαῖσι Ἰσινάφια, ἠθέλησε δηλαδὴ νὰ ἐξελληνίσῃ τὴν βάρβαρον λέξιν, ἀναπλάσσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὸ Συναπτω (joindre) ῥῆμα. Ἡ λέξις ὅμως εἶναι Τουρκικὴ (Ἰσινάφ) συνώνυμος ἄλλης συνήθους λέξεως Ρουφέτια, ὁμοίως Τουρκικῆς (Ρουφέτ). Οἱ Γραικοὶ τὰ ὠνόμοζαν Σωματεῖα (Ἴδε Ἄτακτ. IV, σελ. 586). Συνάφειαν ὁ παρακμάζων Ἑλλ. ἔλεγε τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς σύζευξιν

ΚΟΡΑΗΣ –ΑΤΑΚΤΑ

Το σωστό είναι **εσνάφιον** και όχι ~~εσνάφ~~ όπως το παράκουσε προφανώς ο Κοραης. Από το τουρκικό **esnaf** :

1. επάγγελμα, συντεχνία, trades, guilds.
2. Εμπορευόμενος, μικροπωλητής, πλανόδιος μικροπωλητής, τεχνίτης.
3. Slang πόρνη. (πβ. ελληνικό εταίρα)
4. slang μαστροπός.

Ετυμολογία: από το Αραβικό **ασναφ** . Που σημαίνει συνεταιριζομαι από το sinif **σινίφ** που σημαίνει ομαδα, κατηγορια.

Τα σινάφια

Το αραβικό **ασνάφ** είναι πιο κοντά στο **συνάφεια**, αλλά η πιθανότητα να το πήραμε απ' ευθείας από τους άραβες είναι πολύ μικρότερη.

Το δε **ρουφέτι** δεν το βρίσκεις στα λεξικά, μάλλον πρόκειται παραμόρφωση του güfeka πληθυντικός του refik σύντροφος, συνεταιίρος, σύντεχνος, σύζυγος. Η λέξη προφέρεται ρουφεκά >ρουφετιά (τα) > ρουφέτι (το) > ρουφέτια (τα) (κατά το ρουσφέτια, βιλαέτια, κλπ).

ΕΣΧΑΤΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Η πρώτη περίοδος ξεκινά με τις πρώτες απεργίες στη Σύρο και τελειώνει με την ίδρυση της ΓΣΕΕ το 1918.

Τα Συνδικάτα εμφανίστηκαν στο τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα (1875 και μετά) όταν αυξάνονται τμήματα του πληθυσμού που ξεχειλίζουν από την ύπαιθρο της χώρας κινείται προς τα αστικά κέντρα και σχηματίζει μια νέα κατηγορία των ακτημόνων τους μεροκαματιάρηδες εργάτες.

Η πρώτη ένωση των εργαζομένων, σύμφωνα με το γραπτό υλικό, ιδρύθηκε το 1879 από τους ξυλουργούς στα ναυπηγεία της Σύρου. Αυτή η αδελφότητα δημιουργήθηκε για να βοηθήσει με την πρώτη απεργία την ίδια χρονιά ως τις συνέπειες της κρίσης που μείωσε κατά 30% την αγοραστική δύναμη των αποδοχών τους.

Επακολούθησε μια απεργία στην Αθήνα και στον Πειραιά το 1882 και τη μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων άνθρακα στο Λαύριο και άλλα μεταλλευτικά κέντρα σε αυτές τις περιοχές. Περισσότερες απεργίες ακολουθούν. Οι αιτήσεις για αυξήσεις μισθών, μείωση του χρόνου εργασίας σε 10 ώρες, την πρόληψη και την παροχή ιατρικής φροντίδας ατυχήματος εμφανίζονται σταθερά.

Στην πραγματικότητα, οι πρώτες εργατικές οργανώσεις αποσκοπούσαν στη φιλανθρωπία και της αμοιβαία βοήθεια μέχρι το 1910. Έδωσαν μεγάλη σημασία στην ευημερία των μελών τους μέσω της δημιουργίας ταμείων αμοιβαίο όφελος.

Το 1910, η κεντρική οργάνωση των συνδικάτων ιδρύθηκε στην Αθήνα. Αλλά οι πρώτες ενδείξεις για την αποτελεσματική ένωση των εργαζομένων εμφανίζονται στις 3 Δεκεμβρίου, 1908. Οι 28 ενώσεις που υπήρχαν τότε 28, διοργάνωσαν μαζικές διαδηλώσεις εναντίον της εργοδοσίας.

Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος δεν περιορίζει την ταχεία ανάπτυξη του ελληνικού συνδικαλισμού. Στο 1917 υπήρχαν 206 συνδικαλιστικές οργανώσεις με συνολικά 44.230 μέλη. Στα 1918 τα μέλη τους αυξήθηκαν σε 319 70.579 σε 3129 ενώσεις και 1919 σε 384 με συνολικά 82.298 μέλη.

Τα υπόλοιπα τα παρασιωπώ γιατί είναι να ντρέπεται κανείς. Θυμίζω μόνο ότι κάθε χρόνο, οι εργατικές «ΕΝΩΣΕΙΣ» κάνουν διαφορετικούς εορτασμούς της εργατικής πρωτομαγιάς σε διαφορετικούς χώρους και με διαφορετικά

Τα σινάφια

κομματικά καπελώματα, και παντιέρες. Αυτή η διαφοροποίηση διατηρείται για να υπάρχουν άφθονες καρέκλες εργατοπατέρων που κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους περισσότερο από ότι οι αιμοσταγείς κεφαλαιούχοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

174

Συγγραφέας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΤΣΙΑΣ
Τίτλος: ΤΙ ΕΤΡΩΓΑΝ ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ
Εκδότης: ΚΑΚΤΟΣ
Έτος:1998

194

Συγγραφέας: ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΙΤΣΙΛΙΔΗΣ
Τίτλος: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ
Εκδότης:ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ
Έτος:2007

2279

Συγγραφέας: ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΝΤΑΤΣΗΣ
Τίτλος: ΤΑ ΙΣΝΑΦΙΑ ΜΑΣ ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΜΕΝΑ
ΤΑ ΓΙΑΝΙΝΑ ΤΩΝ ΜΑΣΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΦΑΔΩΝ
Εκδότης:ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ -ΤΥΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
Έτος:2006
Θέση:11

2050

Τίτλος: ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ
Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΣ
Εκδότης:ΤΟ ΒΗΜΑ
Έτος:2013

39

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΑΙ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΪΩ - ΒΑΝΙΑΣ - 2000

bren

LUJO BRENTANO
ON THE HISTORY and DEVELOPMENT OF GILDS, AND THE ORIGIN OF TRADE-
UNIONS.
LONDON:TRUBNER & Co
MDCOCLXX.
1. THE ORIGIN OP GILDS - . . I-16
2. RELIGIOUS (OR SOCIAL) GILDS . . 17-28
3. TOWN-GILDS OR GILD-MERCHANTS . 29-49
4. CRAFT-GILDS 50-100
5. TRADE-UNIONS 101-134

Τα σινάφια

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

http://www.myriobiblos.gr/texts/greek/hantzimichali_syntehnies.html

[ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΣ](#)

[ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Aris Stougiannidis](#)

Copyright© 2015 by Aris Stougiannidis last updated Κυριακή, 11 Οκτώβριος
2015